

Sygn. akt

III AUa 142/13

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 8 maja 2013 r.

Sąd Apelacyjny w Rzeszowie, III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

	Przewodniczący:	<i>SSA Irena Mazurek</i>
	Sędziowie:	<i>SSA Barbara Gonera</i> <i>SSA Roman Skrzypek (spr.)</i>
	Protokolant	st.sekr.sądowy M. Piekielek

po rozpoznaniu w dniu **8 maja 2013 r.**

na rozprawie

sprawy z wniosku *T. C.*

przeciwko *Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w R.*

o prawo do emerytury z tytułu pracy w warunkach szczególnych

na skutek wniosku organu rentowego o wznowienie postępowania

w sprawie sygn. akt III U 1016/11 Sądu Okręgowego w Tarnobrzegu

na skutek apelacji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału

w R.

od wyroku *Sądu Okręgowego w Tarnobrzegu*

z dnia **18 grudnia 2012 r.** sygn. akt *III U 963/12*

I o d d a l a apelację,

II z a s ą d z a od Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału

w R. na rzecz wnioskodawcy T. C. kwotę

120 zł (sto dwadzieścia złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu odwoławczym.

Sygn. akt III AUa 142/13

UZASADNIENIE

wyroku z 8 maja 2013 r.

Sąd Okręgowy w Tarnobrzegu wyrokiem z 9.05.2012 r. sygn. III U 1016/11 zmienił decyzję Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w R. z dnia 17.08.2011 r. o odmowie prawa do emerytury w ten sposób, że przyznał wnioskodawcy T. C. emeryturę w obniżonym wieku emerytalnym z tytułu pracy w warunkach szczególnych począwszy od 23.07.2011 r. wobec spełnienia warunków określonych w art. 184 ustawy emerytalnej.

Sąd uwzględnił wnioskodawcy jako pracę w szczególnych warunkach okres zatrudnienia od 17.01.1987 r. do 31.12.1998 r. tj. 11 lat, 10 miesięcy i 24 dni, po odliczeniu okresu urlopu bezpłatnego.

W dniu 9.08.2012 r. organ rentowy złożył do Sądu Okręgowego w Tarnobrzegu wniosek o wznowienie postępowania sądowego zakończonego prawomocnym wyrokiem z dnia 9.05.2012 r. sygn. III U 1016/11 i zmianę wyroku w całości poprzez oddalenie odwołania wnioskodawcy T. C. od decyzji ZUS z 17.08.2011r.

Jako podstawę wniosku wskazał art. 114 ust. 2 pkt 2 w zw. z ust. 1 oraz w zw. z art. 184 ust. 1 i ust. 2 ustawy z dnia 17.12.1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tj. Dz. U. z 2009 r. Nr 153, poz. 1227 ze zm.) wobec ujawnienia faktu, że wnioskodawca nie spełnia wymaganego 15-letniego okresu zatrudnienia w warunkach szczególnych.

Według ZUS Sąd pominął fakt, że po 14 listopada 1991 r. wnioskodawca korzystał z zasiłków chorobowych przez okres 1 roku, 10 miesięcy i 7 dni. Wobec powyższego, okres pracy wnioskodawcy w warunkach szczególnych wynosi 14 lat, 10 miesięcy i 8 dni.

W ocenie Zakładu celem instytucji wznowienia postępowania przewidzianej w art. 114 ust. 2 pkt 2 w zw. z ust. 1 ustawy emerytalno - rentowej jest korygowanie błędów organu rentowego jak i odwoławczego wynikających z nieuwzględnienia na skutek niemożności bądź też zawinionej niewiedzy, dowodów lub okoliczności faktycznych podważających prawo do świadczenia lub jego wysokości.

Na poparcie swojego stanowiska organ rentowy powołał między innymi wyrok Sądu Najwyższego z 5.05.2005 r. III UK 242/04, w którym wyrażono pogląd, że ujawnienie uchybienia organu rentowego, polegające na wydaniu decyzji ustalającej powstanie prawa pomimo nie dysponowania dowodem stwierdzającym spełnienie jednego z wymaganych warunków, stanowi okoliczność mającą wpływ na prawo do świadczeń ze względu na które dopuszczalna jest weryfikacja przepisu art. 114 ust. 1 ustawy emerytalnej.

W odpowiedzi na skargę wnioskodawca wniósł o oddalenie wniosku o wznowienie postępowania.

Wnioskodawca przyznał, że Sąd Okręgowy wyrokując w sprawie o sygn. III U 1016/11 nie odliczył od okresu pracy wnioskodawcy w warunkach szczególnych okresów niewykonywania przez niego pracy za które otrzymał zasiłek chorobowy po dacie 14.11.1991 r. albowiem przepis art. 32 ust. 1a pkt 1 ustawy o emeryturach i rentach z FUS nie ma w sprawie zastosowania.

Przepis art. 32 ust. 1a pkt 1 ustawy emerytalnej został dodany nowelizacją ustawy od 1 lipca 2004 r. Przed tą datą utrwalone orzecznictwo Sądu Najwyższego wyrażone w uchwale z dnia 27 listopada 2003 r. w sprawie III UZP

10/03 (OSNP 2004/5/87) wskazywało na to, iż do okresu pracy w szczególnych warunkach wlicza się również okresy pobierania zasiłku chorobowego.

W ocenie wnioskodawcy prawomocny wyrok Sądu Okręgowego w Tarnobrzegu z dnia 9.05.2012 r. sygn. akt III U 1016 zmieniający decyzję ZUS z 17.08.2011 r. i przyznający wnioskodawcy prawo do emerytury w obniżonym wieku z tytułu pracy w warunkach szczególnych od dnia 23.07.2011 r. jest wyrokiem prawidłowym.

Wyrokiem z 18.12.2012 r. sygn. III U 963/12 Sąd Okręgowy w Tarnobrzegu oddalił skargę ZUS o wznowienie postępowania.

Sąd ustalił, że na dzień 1.01.1999 r. wnioskodawca T. C. urodzony (...) udowodnił ogólny staż pracy w wymiarze 30 lat, 3 miesięcy i 6 dni okresów składkowych i nieskładkowych.

W dniu 31.01.2000 r. wnioskodawca rozwiązał stosunek pracy, a od 1.02.2000 r. pobiera zasiłek przedemerytalny.

W oparciu o akta sądu Okręgowego w Tarnobrzegu sygn. III U 1016/11 ustalili, że wnioskodawca wykazał ponad 15 lat pracy w warunkach szczególnych, a ustalenie to skutkowało wydaniem korzystnego dla wnioskodawcy wyroku z 9.05.2012 r., którym zostało przyznane wnioskodawcy prawo do emerytury w obniżonym wieku od 23.07.2011 r.

W ocenie Sądu I instancji ponowne rozpoznanie skargi o wznowienie postępowania nie było zasadne i podlegało oddaleniu na podstawie art. 114 ust. 1 ustawy emerytalnej.

W apelacji od powyższego wyroku Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. zarzucił zaskarżonemu wyrokowi naruszenie art. 114 ust. 2 pkt 2 w zw. z ust. 1 oraz w zw. z art. 184 ust. 1 i ust. 2 ustawy z dnia 17.12.1998 r. o emeryturach i rentach z FUS i wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku, poprzez uwzględnienie skargi o wznowienie postępowania, zmianę wyroku o sygn. akt III U 1016/11 i oddalenie odwołania.

W uzasadnieniu apelacji podniesiono podobne argumenty jak we wniosku o wznowienie postępowania. Zarzucono, że Sąd Okręgowy w wyroku z 9.05.2012 r. sygn. III U 1016/11 uznał wnioskodawcy okres zatrudnienia od 17.01.1987 r. do 31.12.1998 r. (11 lat, 10 miesięcy i 24 dni) jako pracę w warunkach szczególnych. Jednakże Sąd pominął fakt, że po 14 listopada 1991 r. wnioskodawca korzystał z zasiłków chorobowych przez okres 1 roku, 10 miesięcy i 7 dni. Wobec powyższego, okres pracy wnioskodawcy w warunkach szczególnych wynosi tylko 14 lat, 10 miesięcy i 8 dni.

Wobec nie spełnienia wszystkich przesłanek z art. 184 ustawy emerytalno – rentowej do przyznania wnioskodawcy prawa do emerytury w obniżonym wieku, w sprawie winno być wznowione postępowanie w oparciu o wskazane wyżej przepisy.

W odpowiedzi na apelację pełnomocnik wnioskodawcy wniósł o oddalenie apelacji i zasądzenie kosztów procesu za II instancję na rzecz wnioskodawcy.

W uzasadnieniu odpowiedzi została przedstawiona szeroko argumentacja przemawiająca za bezzasadnością skargi o wznowienie postępowania z przytoczeniem bogatego orzecznictwa Sądu Najwyższego na poparcie racji o braku podstaw do uwzględnienia wniosku ZUS o wznowienie postępowania.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Apelacja organu rentowego okazała się nieuzasadniona i jako taka została oddalona.

Na wstępie należy zauważyć, że w przypadku ustalenia prawa do świadczenia orzeczeniem organu odwoławczego, jak to miało miejsce w niniejszej sprawie (wyrok Sądu Okręgowego w Tarnobrzegu z 9.05.2012 roku sygn. III U 1016/11 ustalający prawo T. C. do emerytury), to w sprawie będzie miał zastosowanie art. 114 ust. 2 pkt 2 ustawy z 17.12.1998 r. o emeryturach i rentach z FUS (Dz. U. z 2009 r. Nr 153, poz. 1227 ze zm.) zgodnie z którym jeżeli prawo do świadczeń lub ich wysokość ustalono orzeczeniem organu odwoławczego, organ rentowy ma prawo wystąpić do tego organu z wnioskiem

o wznowienie przed tym organem postępowania, gdy z przedłożonych dowodów lub ujawnionych okoliczności wynika między innymi, że prawo do świadczeń nie istnieje; z wnioskiem tym organ rentowy może wystąpić w każdym czasie.

Jednakże przepis ten odsyła do uregulowania zawartego w ust. 1 art. 114 mówiącego o przedłożeniu nowych dowodów po uprawomocnieniu się decyzji lub ujawnieniu okoliczności istniejących przed wydaniem decyzji, które mają wpływ na prawo do świadczeń lub na ich wysokość.

Fakt korzystania przez wnioskodawcę z zasiłków chorobowych po dniu 14.11.1991 r. przez okres 1 roku, 10 miesięcy i 8 dni nie był okolicznością ujawnioną po uprawomocnieniu się wyroku Sądu Okręgowego z dnia 9.05.2012 r. sygn. akt III U 1016/1. Fakt ten był znany organowi rentowemu przez cały czas trwania postępowania przed Sądem Okręgowym w sprawie III U 1010/11, od daty sporządzenia znajdującego się na karcie 35 – 37 akt rentowych wnioskodawcy „Raportu ustalania uprawnień do świadczenia” tj. od dnia 16.08.2011 r.

Należy podzielić stanowisko wnioskodawcy zawarte w odpowiedzi na apelację, że analiza dokumentów znajdujących się w aktach zusowskich wnioskodawcy prowadzi do wniosku, że akta te nie zawierają żadnych nowych dokumentów w stosunku do tych, które istniały przed wydaniem prawomocnego wyroku sądowego. Z tej przyczyny nie ma podstaw do uznania, że ZUS wystąpił do Sądu z wnioskiem o wznowienie postępowania z uwagi na przedłożenie nowych dowodów lub ujawnienie okoliczności istniejących przed wydaniem wyroku, które miałyby wpływ na prawo do świadczeń w rozumieniu art. 114 ust. 2 pkt 2 w zw.

z ust. 1 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tj. Dz. U. z 2009 r. Nr 153, poz. 1227 ze zm.).

Mając na uwadze powyższe Sąd I instancji zasadnie oddalił skargę organu rentowego o wznowienie postępowania w sprawie III U 963/12.

Tak więc apelacja ZUS jako niezasadniona podlegała oddaleniu stosownie do art. 385 kpc.

O kosztach postępowania Sąd Apelacyjny orzekł w oparciu o przepis art. 98 kpc.